

Johs. Christiansen: Jeg skal ikke tage Tingets Tid med en Gennemgang af Lovforslagets Bestemmelser. Jeg kan i saa Henseende holde mig til den højtærede Indenrigsministers Forelæggelsestale og til, hvad ærede Medlemmer allerede har sagt derom.

Jeg vil imidlertid gerne sige, at det foreliggende Lovforslag naturligvis maa ses i Belysning af den alvorlige Boligsituation. Som det allerede er paavist, foregaar der i voksende Omfang Køb, navnlig af Byejendomme, i den Hensigt herved at skaffe sig Adgang til en Lejlighed. Under normale Forhold vilde jeg i Almindelighed have fraraadet en Ændring af Lejelovens § 56, Stk. 1, Nr. 6, idet Bestemmelserne i dette Afsnit jo hidtil har sikret Ejeren af en Ejendom Adgang til at opsigte en Lejer, naar han selv ønskede at overtage den paagældende Lejlighed. En saadan Adgang maa jeg principielt betegne som en rimelig Ret for en Ejer af en Ejendom, og jeg vil gerne her pointere, at denne Ret maa reetableres, saa snart de ekstraordinære Tilstande i Landet overhovedet gør det muligt. Nu er Forholdene for Tiden jo i høj Grad unormale. I Perioden fra 1. Oktober 1940 til 1. Oktober i Aar er Antallet af Familier under kommunal Boligforsorg steget fra 3592 til 3751, saaledes at der den 1. Oktober i Aar var lige ved 17 000 Personer, heraf ca. 9 000 Børn, under offentlig Boligforsorg. Der behøves ikke ret megen Fantasi til at forestille sig den sociale Nød og Elendighed, disse Tal er Udtryk for, selv om det maa tilføjes, at Omfanget af de menneskelige Lidelser, som de husvilde maa gennemgaa, jo kun til fulde kan kendes af dem, der rammes af Bolignøden. Det er paa Baggrund af disse Omstændigheder, jeg er gaaet med til at anbefale den Ændring i Lejeloven, der nu foreslaas.

Men selv under Hensyn til de Omstændigheder, jeg her har peget paa, er det ikke uden Betæneligheder, man gaar til en Lovændring som denne. Jeg tænker bl. a. paa det Tilfælde, at en Person, der er faldet for Aldersgrænsen i en Tjenestemandsstilling f. Eks. 1. Januar, inden 13. December har købt en Ejendom i den Hensigt at overtage en Lejlighed i den, men endnu ikke har opsagt vedkommende Lejer. En saadan Mand vil unægtelig blive ramt haardt, meget haardt af den 1 Aars Bestemmelse, Lovforslaget indeholder. Et saadant Tilfælde er, vil man sikkert indrømme mig, ret ekstraordinært, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Statsminister, som

jeg forstaaer er til Stede i Indenrigsministerens Sted, om et Forhold som det, jeg her har antydnet, har været medtaget under Lovforslagets Overvejelser i Regeringen.

I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig Fremme.

Aidt: Jeg skal heller ikke optage Tingets Tid med en længere Udredning, men kun knytte faa Bemærkninger til, hvad der er fremført af ærede tidligere Ordførere.

De Forhold, der i de seneste Aar har været herskende inden for det Omraade, dette Lovforslag beskæftiger sig med, har i høj Grad været bestemt efter Princippet: Og har du Penge, saa kan du faa, men har du ingen, saa kan du gaa. En tilstrækkeligt velhavende Mand — det gælder naturligvis ogsaa en Kvinde — har kunnet købe sig en Ejendom og har herved foruden maaske at sikre sig en god Pengeanbringelse tillige kunnet sikre sig Tag over Hovedet, idet han selv har kunnet vælge, hvilken Lejlighed i den købte Ejendom han ønskede at bebo, hvis den da indeholdt mere end een Lejlighed. Han havde jo Ret til at smide Lejeren ud.

Vi fra vor Side hilser med Tilfredshed, at Lejerne nu, saadan som Boligforholdene er, søges beskyttet paa en bedre Maade. Baade den med 1 og 2 Aar indskrænkede Ret til at overtage Lejligheden i købt Ejendom og den kategoriske Opsigelsesfrist paa 6 Maaneder er gode og nødvendige Bestemmelser, og vi giver derfor Loven vor bedste Anbefaling.

Starcke: Der er noget rigtigt i, at der har været noget uheldigt ved det Forhold, at den, der et Sted havde tjent mange Penge og ønskede at flytte, kunde skaffe sig Tag over Hovedet ved at jage andre Mennesker ud. Det er et Forhold, som allerede var aktuelt paa et Tidspunkt, da det endnu var muligt at bygge selv. Nu er det meget vanskeligt at bygge selv, og i og for sig er dette Forhold noget, som griber dybt ind i Menneskers Tilværelse. Men den hidtidige Praksis har i høj Grad været medvirkende til at drive Ejendomspriserne i Vejret, fordi det ofte drejer sig om Folk, der er Tilflyttere fra andre Byer.

Nu er der vist ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag rent akademisk er et Indgreb i Ejendomsretten. Det drejer sig om et Forhold, som det er meget betænkeligt at lovgive for over længere Tid, fordi det ikke er umiddelbart indlysende, med hvilken Beføjelse en Ejer skal kunne kalde sig Ejer, naar han overhovedet ingen